

LATVIJAS REPUBLIKAS ĀRLIETU MINISTRS

Latvijas Republikas Saeimas Kancelejai
Kopija: Ministru prezidentes birojam

Rīgā

2015. gada maijā Nr. 03/157 - 1941Uz 2015.gada 5.maija Nr. 622.12/1-92-12/15

STEIDZAMI

Par atbilžu sniegšanu uz Saeimas deputātu jautājumiem

Atbildot uz Jūsu 2015.gada 5.maija vēstuli, vēlos informēt, ka ārlietu ministrs E.Rinkēvičs 7.maijā atradīsies komandējumā Briselē, kur piedalīsies ES Ārlietu padomes sēdē, tādēļ diemžēl nevarēs piedalīties mutvārdu atbilžu sniegšanā.

Atbildot pēc būtības uz Jūsu jautājumu par pielaižu piešķiršanas sistēmu saistībā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas (Tiesa) 2014.gada 29.aprīļa spriedumu lietā *Ternovskis pret Latviju*¹, Ārlietu ministrija vēlas informēt, ka, izpildot Ministru kabineta 2014.gada 29.jūlija Ministru kabineta sēdē doto uzdevumu (protokols Nr.41, 36.§, 4.punkts), 2014.gada 22.septembrī Ārlietu ministrija iesniedza Eiropas Padomes Ministru komitejas Spriedumu izpildes uzraudzības departamentam pārskatu par individuālajiem pasākumiem Tiesas 2014.gada 29.aprīļa sprieduma izpildei, proti, Tiesas piešķirtās kompensācijas samaksu sūdzības iesniedzējam A.Ternovskim. Savukārt informācija par vispārējiem pasākumiem sprieduma izpildē tiks iesniegta pēc tam, kad Ministru kabinets būs izvērtējis 2014.gada 16.septembra sēdes protokola Nr.49 56.§ 2.punktā Satversmes aizsardzības birojam dotā uzdevuma, proti, sagatavot priekšlikumus attiecīgi Ministru kabineta instrukcijas par kārtību, kādā veicama personu pārbaude, Ministru kabineta 2004.gada 6.janvāra noteikumu Nr.21 "Valsts noslēpuma, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas, Eiropas Savienības un ārvalstu institūciju klasificētās informācijas aizsardzības noteikumi" un likuma "Par valsts noslēpumu" aktualizācijai, izpildi.

Vienlaikus Ārlietu ministrija vēlas izmantot šo iespēju, lai vērstu Jūsu uzmanību, ka spriedumā lietā *Ternovskis pret Latviju* Tiesa galveno uzmanību veltīja nevis tam, vai nespēja pārsūdzēt speciālās atļaujas atteikumu ir nepamatota tiesību uz pieeju tiesai ierobežošana, bet gan tam, vai iesniedzēja civilprasības pret Valsts robežsardzi par atjaunošanu amatā izskatīšanā tika nodrošinātas tiesības uz taisnīgu tiesu, kā to paredz Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (Konvencija) 6.pants. Tādēļ Ārlietu ministrija vēlas uzsvērt, ka lietā *Ternovskis pret Latviju* Tiesas konstatētā **Konvencijas 6.panta pārkāpuma iemesls ir nevis Latvijā pastāvošā pielaižu darbam ar valsts noslēpumu piešķiršanas kārtība, bet gan tiesvedības gaita Rīgas apgabaltiesā.** Šis Tiesas secinājums ir atspoguļots sprieduma argumentāciju apkopojošā rindkopā:

¹ Iesniegums Nr.33637/02, 2014.gada 29.aprīļa spriedums, tulkojums latviešu valodā pieejams <http://at.gov.lv/lv/judikatura/ect-nolemumi/eiropas-cilvektiesibu-un-pamatbrivibu-aizsardzibas-konvencija/pec-pieteiceja/page-23/>.

SAEIMAS KANCELEJA

06 -05- 2015

Nr. 1/94 - 12/15 Plkst. 15:40

1. Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa secina, ka apelācijas tiesa, nenoskaidrojot, cik pamatoti ir iemesli iesniedzēja prombūtnei tiesas sēdē, un pēc tam pieņemot lēmumu atzīt iesniedzēja prombūtni par neattaisnotu, kā arī turpinot tiesas sēdi viņa prombūtnē, padarīja visu procesu kopumā par netaisnīgu, jo iesniedzējam netika nodrošināta sacīkstes principa ievērošana tiktāl, ciktāl tas bija iespējams saistībā ar pieeju valsts noslēpumam.

Savukārt to, vai nespēja lēmumu par speciālo atļauju darbam ar valsts noslēpumu anulēšanu pārsūdzēt tiesā ir Konvencijā garantēto tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpums, Tiesa vērtēja lietā *Spūlis un Vaškevičs pret Latviju*². Šajā lēmumā Tiesa uzsvēra, ka valstīm ir plaša rīcības brīvība, nosakot tos civildienesta amatus, kuru pildīšanai ir nepieciešama speciālā atļauja, jo tādējādi tā aizsargā nacionālo drošību un sabiedrisko kārtību. Tiesa konstatēja, ka abos gadījumos iesniedzēju pienākumi bija cieši saistīti ar tikai valsts varai raksturīgiem uzdevumiem, kuru pildīšanai viņiem bija nepieciešama speciālā atļauja pieejai valsts noslēpumam, un tādēļ atzina, ka **uz strīdiem par speciālo atļauju piešķiršanu vai anulēšanu nav attiecināmas Konvencijas 6.pantā garantētās tiesības uz pieeju tiesai.**

Visbeidzot, Ārlietu ministrija vēlas norādīt, ka izvērstā informācija par Tiesas secinājumiem augšminētajās lietās ir iekļauta pārskatā par Latvijas pārstāvja starptautiskajās cilvēktiesību institūcijās darbu 2014.gadā, kas pieejams Ārlietu ministrijas tiešsaistes vietnē <http://www.mfa.gov.lv/ministrija/latvijas-parstavis-starptautiskajas-cilvektiesibu-institucijas/darba-parskati>

Ar cieņu,

Ārlietu ministra p.i.

R. Vējonis

K.Līc
67016340

² Iesniedzumi Nr.2631/10 un Nr.12253/10, 2014.gada 18.novembra lēmums, lēmuma kopsavilkums latviešu valodā pieejams <http://at.gov.lv/lv/judikatura/cct-nolemumi/ciropas-cilvektiesibu-un-pamatbrivibu-aisardzibas-konvencija/pec-pieteiceja/page-21/>.